

Mamo! Tato! Chcę mieć zwierzę, co wy na to?

I. Dlaczego warto kupić dziecku zwierzę?

1. Zwierzę uczy odpowiedzialności - dziecko jest bardziej towarzyskie, odpowiedzialne, systematyczne i lepiej rozumie się z rówieśnikami.
2. Zwierzę daje dziecku poczucie bezpieczeństwa i pewność siebie - dziecko jest mniej lękliwe i nieśmiałe, staje się bardziej spokojne i mniej nerwowe. Mniej boi się samo wychodzić na podwórko, gdy towarzyszy mu zwierzę.
3. Dziecko staje się bardziej samodzielne i tolerancyjne. Uczy się rozpoznawać emocje i potrzeby oraz ćwiczy cierpliwość.
4. Dziecko łatwiej nawiązuje kontakty z rówieśnikami.
5. Lepiej rozwija się mowa i zakres słownictwa dziecka - dziecko mówi do zwierzęcia, wydaje mu polecenia, opowiada o nim kolegom, zwierza się zwierzęciu ze swoich przeżyć, co znacznie przyspiesza i ułatwia rozwój wszystkich funkcji mowy.
6. Dzieci, które mają zwierzęta, są bardziej wrażliwe, empatyczne, współczujące i wykazują większą chęć niesienia pomocy.

II. Pamiętajcie, że zwierzę to także obowiązki dla całej rodziny!

1. Zwierzę to odpowiedzialność - wszyscy członkowie rodziny muszą chcieć zwierzęcia w domu i mieć czas na opiekę nad nim. Dotyczy to szczególnie osób dorosłych.
2. Szczepienia, odrobaczanie i pielęgnacja - zwierzęta to również nosiciele chorób, niekiedy groźnych dla ludzi. Należy zatem pilnować kalendarza szczepień oraz systematycznej pielęgnacji zwierzęcia oraz jego pośłania, klatki czy terrarium.
3. Dodatkowe utrudnienia - dłuższe nieobecności w domu, urlopy i wyjazdy trzeba planować w taki sposób, żeby zwierzę mogło pojechać z wami. Jeżeli jest to całkowicie niemożliwe, jesteście zobowiązani zapewnić mu dobrą opiekę. Pamiętajcie jednak, że zwierzę będzie za wami tęskniło!

4. Dodatkowe koszty - trzeba się liczyć ze wzrostem wydatków, np. na fachowe zabiegi pielęgnacyjne, karmę, leczenie lub akcesoria niezbędne do prawidłowej opieki nad zwierzęciem. Nie są to koszty jednorazowe.

III. Jak wybrać zwierzaka

1. Jeżeli dziecko jest alergikiem, nie kupuj zwierzęcia, które w jakikolwiek sposób może się przyczynić do nasilenia objawów alergii. Wtedy w grę wchodzi tylko żółw, niepowodujący uczuleń.

2. Bierz pod uwagę charakter zwierzęcia - jeżeli długo przebywacie poza domem w ciągu dnia, lepiej kupić kota, który większość dnia prześpi i nie będzie cierpieć z powodu samotności, skomlać z tęsknoty i zakłócając spokój sąsiadów.

3. Jeżeli macie mało czasu na pomoc dziecku w opiece nad zwierzęciem, kupcie raczej rybki lub kanarka, ponieważ klatkę czy akwarium można czyścić rzadziej niż kuwetę. Nie trzeba też ich wyprowadzać na spacer.

4. Jeżeli nie chcecie zabierać ze sobą zwierzęcia na wyjazdy i urlopy, wybierzcie takie, którym z chęcią zaopiekuje się pod Waszą nieobecność sąsiad lub ktoś z rodziny.

IV. Co zrobić, gdy tracimy zwierzaka?

1. Najtrudniej jest dziecku pogodzić się ze śmiercią pupila, gdy ginie on nagle lub zgubi się i nie można go odnaleźć. Ponieważ zwierzak jest dla dziecka bardzo ważny, trzeba pozwolić dziecku przeżyć jego śmierć i żałobę, np. wypłakać się, rozwiesić w okolicy ogłoszenia z narysowaną przez dziecko podobizną psa.

2. Nie udawajcie, że nic się nie stało - nie wolno lekceważyć śmierci lub zaginięcia pupila, ponieważ był on ważną częścią życia Waszego dziecka, które ma w sobie głębokie poczucie straty.

3. Nie kłamcie - dziecko domyśli się prawdy, obserwując Wasze zachowanie lub słuchając rozmów. Nawet, jeżeli uwierzy, że „pies pojechał w podróż”, zacznie dopytywać: „dokąd?”, „na jak długo?”, „dlaczego zostawił swoją ulubioną zabawkę?” itd. Kłamstwom nie będzie końca, a dziecko straci do was zaufanie.

4. Nie zastępujcie jednego zwierzęcia drugim - kupno nowego zwierzęcia nie jest dobrym rozwiązaniem, ponieważ dziecko nie kocha

po prostu zwierzęcia, ale kocha to konkretne, które zginęło lub zdechło. Poczucie, że jego uczucia są lekceważone i należy je ukrywać.

5. Nie ukrywajcie swoich uczuć - nawet, jeśli płaczecie po stracie pupila, nie ukrywajcie tego. Dziecko powinno wiedzieć, że ma prawo do swoich przeżyć tak jak wszyscy. Będzie także wiedziało, że jego zwierzak był ważny dla wszystkich, że może liczyć na zrozumienie i współczucie. Zyska też przekonanie, że ze wszystkimi uczuciami można sobie z czasem poradzić.

6. Nie wnikajcie w szczegóły - nie mów, że zwierzak „zasnął i już się nie obudzi”, ponieważ może się okazać, że dziecko będzie się bało zasnąć. Może również obawiać się, że każdy, kto zasypia, za którymś razem umiera. Nie opowiadajcie dokładnie, w jaki sposób zwierzę pożegnało się z życiem, żeby nie rozbudzać niepotrzebnie wyobraźni dziecka.

7. Bądźcie cierpliwi i nie unikajcie odpowiedzi - dziecko wielokrotnie spyta, gdzie jest jego zwierzak, ponieważ nie rozumie pojęć „nigdy” czy „zawsze” - są zbyt abstrakcyjne. Każdorazowo trzeba odpowiedzieć dziecku na pytanie, mówiąc np.: „Saby już nie ma i nie będzie już z nami. Też ją kochaliśmy i jest nam smutno jak tobie”.

8. Pozwólcie dziecku wyrazić uczucia i uspokajajcie w razie potrzeby - dziecko może być złe, że zwierzak je opuścił - pozwól mu odreagować agresję w akceptowany i dopuszczalny sposób. Jeżeli będzie smutne lub rozhisteryzowane, przytul je, uspokój, weź na kolana i pogłaszcz. Pozwól się wyplakać.

Małgorzata Warzkiewicz